

Promisiune

Blacks

Ti-aș oferi a mea deșertăciune,
Dar liniște în suflet n-aș avea
căci visul, cu a lui rebeliune,
m-ar sufoca cu iz de cucuvea.

Te-aș regăsi în fiece scăpire
a unui timp ce azi îl înțeleg,
când Scara mi-o țineai spre nemurire
să pot urca, Lumina s-o culeg.

Mă îndemnai să mai pășesc o treaptă
spre Universul tainic, neatins,
Urcușul să îmi fie calea dreaptă,
de Neștiut să nu mă las învins.

Când scara a atins a lumii ceață
cu-al ei vârtej murdar de ce-i lumesc,
Ți-am spus, candid, că frică mi-e de viață,
că, de-oi urca, am să mă pângăresc.

M-ai îndemnat să pun gândirii forță,
să îmi culeg jăratec din ce-i viu,
să ard pentru Dreptate ca o tortă,
să nu-mi doresc al banului batiu.

Prin dragoste mi-ai pus în velatură
Voința, fără teamă de eșec,
Să mă desprind de tot ce-i umplutură
ca, în vârtej, nicicând să mă înc.

Iar dacă toate astea se vor face
în rânduiala dată de destin,
Deasupra cetății negre și vorace
îmi voi afla un Alb plin de senin.

Dar cum să-ți spun și cum să-ți dau de veste
că Albul Absolut doar tu îmi ești,
acum, când al tau chip e doar poveste
și doar din ceruri poți să mă privești?

Întreb tacut a mea singurătate:
Cine-mi va ține scara către cer
să îmi insufle vânt de claritate,

POEZII ONLINE

---

vârtejul să nu-mi fie temnicer?

Deșartă e tăcerea care sună...
Să ţi-o transmit ar însemna, pe drept,
c-acel vârtej m-a prins într-o furtună,
iar celei lumi îi fi-voi nou adept.

Te voi minți că pot urca spre creste
De fapt, nici nu te mint, voi încerca!
Şi nimeni nu va fi ca să conteste
că nu sunt sclav dorinței de-a urca.